τόποι. Δικαίως ἡ ἑορτὴ τῶν γενεθλίων τοῦ Κουρτίου μεταβάλλεται σήμερον συγχρόνως εἰς διεθνῆ ἑορτὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀνασκαφῶν. Τοιοῦτον ἔργον διαπράξας ὁ Κούρτιος ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἔχει δικαιώματι θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης ἐπὶ παντὸς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, διότι ἡ ἐπιστήμη δὲν κατανέμεται εἰς ἰδιαιτέρας πατρίδας καὶ ἔθνη, ἀλλὰ πατρίδα ἔχει μίαν καὶ μόνην, περιλαμβάνουσαν πάσας τὰς χώρας ἐν αἷς κρατεῖ ὁ πολιτισμός».

Μετὰ τὸν κ. Καββαδίαν, ὡμίλησαν ὁ κ. Ὡμόλλ, διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, ὁ κ. Ρίχαρδσων, διευθυντὴς τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, ὁ κ. Γκάρνερ, διευθυντὴς τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς, κ. ἄ. Εἰς τὸ παρατεθὲν κατόπι πρόγευμα ἐγένοντο διάφοροι προπόσεις, ἐν τέλει δὲ ἀπέσταλη πρὸς τὸν Κούρτιον τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

«Εἰς τὸν πρεσβύτην, οὗ νεάζει μὲν ἡ καρδία, ἀνδρικὴ δὲ εἶνε ἀκόμη ἡ δρᾶσις, ὃν σήμερον ἐστέψαμεν, ὡς τὸν τελευταῖον Ὀλυμπιονίκην, ἀποστέλλουσιν οἱ ἐνταῦθα συνηγμένοι ἀντιπρόσωποι πάντων ἐκείνων τῶν ἐθνῶν, ὅσα ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ συμμετέχουσι τοῦ ἔργου τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, τὴν ἔκφρασιν εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ βαθυτάτης τιμῆς καὶ τὴν εὐχήν, ὅπως χαρισθῶσιν εἰς αὐτόν τε καὶ εἰς ἡμᾶς ἀμέτρητα ἔτη τῆς ἀκαταπονήτου δράσεώς του».

Μεταξὺ τῶν στεφάνων, οἱ ὁποῖοι ἔστεφαν τὴν προτομὴν τοῦ Κουρτίου, διεκρίνοντο ὁ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ ὁ τῆς αὐτοκρατείρας Φρειδερίκου.

Ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις μηνιαίου «Δελτίου τῆς Βιομηχανικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας» τῇ ἐπιστασίᾳ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. Π. Ι. Φέρμπου διευθυντοῦ, Α. Ρουσοπούλου καὶ Ἐμ. Γ. Μπούκη. Κατὰ τὴν ἀγγελίαν, ἐν τῷ «Δελτίῳ τῆς Βιομηχανικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας» ὁ βιομήχανος, ὁ ἔμπορος, ὁ γεωπόνος, ὁ κτηνοτρόφος, ὁ κτηματίας, ὁ μηχανικός, ὁ ἀρχιτέκτων κτλ. θὰ εὑρίσκῃ ο,τι νέον, ὠφέλιμον καὶ περίεργον, ἀναγόμενον εἰς τὸν ἰδιαίτερον αὐτοῦ κλάδον. Εὐρύτατος εἶνε ὁ κατάλογος τῶν συνεργατῶν τοῦ νέου περιοδικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶνε δρ. 3.

Ἡ ἐκλογικὴ κίνησις εἶνε ζωηροτάτη ἐν ὅλῳ τῷ κράτει. Ἐν Πάτραις, γενομένης συμπλοκῆς μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων μερίδων, ἐφονεύθησαν τρεῖς καὶ ἐπληγώθησαν ὑπὲρ τοὺς δέκα.

Ἐν Ἀθήναις ἐσχηματισθὴ ἰσχυρότατον ρεῦμα ὑπὲρ τῶν Ἀνεξαρτήτων, οἱ ὁποῖοι πολεμοῦν τὰ προσωπικὰ κόμματα καὶ ἐπαγγέλλονται τὴν κατάργησιν τῆς συναλλαγῆς.

ΑΝΟΙΚΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀγαπημένε μου φίλε!

Τὸ σημερινό μου τὸ γράμα σοῦ τὸ γράφω, ἀκουμπώντας τὸ χαρτὶ ἀπάνου στ' «Ἅπαντα» τοῦ Σολωμοῦ, γιατὶ δὲν ξέχασα τὴν ἡμέρα καὶ θέλησα νὰν τῆς καμω τὸ μνημόσυνο μονάχος μου, στὴν κάμερά μου, ροφῶντας—γιὰ χιλιοστὴ φορὰ—τὴν ἀτέλειωτη καὶ παρθενικὴ εὐωδιά, ποὺ σκορπᾶνε καὶ θὰ σκορπᾶνε οἱ στίχοι τοῦ Σολωμοῦ. Κι' ἀπάνου στὸ τριανταφυλένιο τὸ μεθύσι, ποὺ μοῦ 'ρθε, σκέφτηκα νὰ σοῦ στείλω καὶ τὰ τριανταφυλένια αὐτὰ παραληρήματα.

...Ἦταν Ἀπρίλης, ποὺ τὸ νησί σας τιμήθηκε μὲ τὴ γέννησή του. 8 τ' Ἀπριλιοῦ, σανὲ σήμερα. Μὰ καὶ τότες,—ἐδῶ κι' 97 χρόνια—σὰν πάντα, εἶχε τὸν Ἀπρίλη «μάγεμα ἡ φύσις κι' ὄνειρο στὴν ὀμορφιὰ καὶ χάρι». Κι' ὅπως, «ὅποιος πεθαίνει σήμερα χίλιες φορὲς πεθαίνει», νιόθω πῶς κάποτε κι' ὅποιος γενήθη σήμερα χίλιες φορὲς γενιέται. Χιλιογενημένος κι' ὁ Σολωμός. Γι' ἀφτὸ ἀπὸ τὰ κατεβατά, ποὺ ξεφυλίζω ἀφτὴ τὴ στιμή, νιόθω νὰ ξεβγαίνουν πολλὲς-πολλὲς μορφὲς ἀχτιδωτὲς μὰ ὅλες ἑνωμένες σὲ μιὰ μεγάλη ἀπέραντη ψυχή.

... Τί ζηλεμένη ἡ Ζακυθο! Βρέθηκαν τόσες λύρες νὰν τῆς ψάλουν πατριδικοὺς ὕμνους! Φώσκολοι, Κάλβοι!.. Ὅμως πόσο θὰ ἤθελα νὰ μὴν ἦταν βέβαιη ἡ πατρίδα τοῦ Σολωμοῦ! γιατί, ἅμα τοῦ τὴ φιλονεικοῦσαν, θὰ κρυβόταν μέσα μου μιὰ μυστικὴ λαχτάρα, πῶς μποροῦσε νὰ ἤμουν κι' ἐγὼ συμπολίτης του. Κι' ἐγώ, παρασερμένος μικρὸς Φίχτες, μέσα στὴ μιὰ πατρίδα, δὲν ξεχάνω ἅμα πρέπει κι' ἐκείνη τὴ μικρή, ποὺ γεννήθηκα!...

Μὰ εἶνε μόνο Ζακυθιανὸς ὁ Σολωμός; Ὄχι, φίλε μου! Τὸ νησί σου δὲν τὶς χωράει ὅλες του τὶς μορφές, κι' ἂν βρίσκεται ὁλάκερο μέσα στὴ μιά του τὴν ψυχή, μὰ δὲν τῆς πιανει παρὰ μιὰ μικρὴ-μικρὴ ἀκρούλα. Ὤ! Στὸν Ὠκεανὸ ἀφτὸ ξεχωρίζω πολλὲς θάλασες· καὶ σὲ μιὰ σταλαματιὰ ἀναγνωρίζω καὶ τὸν ἑαυτό μου!

...Ἀγάλματα σταίνουν ἀφτὲς τίς μέρες· ἕνα δῶ κι' ἄλλο ἐκεῖ. Καὶ κάπου στὸ Ζάπειο σταίνουν ἕνα ἀστέρι· τὸ Μπάϊρων. Κι' ἀπέναντι, ἕνα τόσο δὰ παρκάκι κρυφοκυτάει τοὺς τεχνίτες, ποὺ σκαλίζουν τὰ μάρμαρα καὶ ζουλέβει· μὰ τὸ δέρνει κι' ἕνα γλυκὸ καρδιοχτύπι· εἶνε ἀπὸ τὴν ἐλπίδα, πῶς πολὺ γλήγορα θάκουμπήσουν καὶ σ' ἀφτὸ μάρμαρα, γιὰ νὰ βρεθῇ στημένο στὴν ἑκατονταετηρίδα του ἕνα ἄλλο ἀστέρι τῆς τέχνης, Ἑλληνικό, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια σκλαβιᾶς πνευματικῆς ἔχυσε ὀλίγο φῶς καὶ μακρυνὸ σὲ μέγα σκότος κι' ἔρμο. Μακρυνὸ ναι! μὰ ὄχι λίγο... ὄχι!..

... Σὲ κάπιο ἄλλο μεθύσι μου βρέθηκα σὲ στιγμὴ νὰ γράψω στὸ περιθώριο τοῦ κατεβατοῦ ἀφτὰ τὰ λόγια: «Ὁ Τωμαζέος λέει γιὰ τὸ Ντάντε κάπου, πῶς εἶνε ὑπόχρεώση νὰν τονὲ διαβάσεις, γίνεται ἀνάγκη νὰν τονὲ ξαναδιαβάσεις, νὰν τονὲ νιόσεις ὅμως καὶ νὰν τὸν αἰσθάνεσαι εἶνε σημεῖο, πῶς ἄρχισες νὰ μεγαλόνεις. Χωρὶς νὰ φανῶ ὑπερβολικός, στὸν Ἕλληνα κάνε, μπορῶ νὰν τὰ πῶ ἀφτὰ κι' ἐγὼ γιὰ τὸ φίλο, γιὰ τὸ δάσκαλο τοῦ Τωμαζέου, γιὰ τὸ Σολωμό μας. Τὸν αἰσθάνεσαι πιὰ τόντις; Ξέφυγες ἀπὸ τὸ δασκαλικὸ μπουσούλισμα καὶ περπατᾶς σὰν ἄνθρωπος!»

8 Ἀπριλίου *Σὲ φιλῶ*

ΓΙΑΝΝΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Β'

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον).

11. Τί διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τύχης καὶ πνεύματος;

12. Ποῖον ἱστορικὸν πρόσωπον εἶχε τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν κυανοῦν καὶ τὸν ἄλλον μαῦρον;

13. Εἶμ' ἀκόμη παιδὶ πρᾶμμα
Καὶ λυποῦμαι νὰ πεθάνω...
Ἀλλὰ τί ἠμπορῶ νὰ κάνω
Σὰν μ' ἀλλαξῆς ἕνα γράμμα;

14. Προσθέτοντες δύο γράμματα, πάντοτε τὰ αὐτά, εἰς ἑκάστην τῶν ἑπομένων λέξεων, σχηματίσατε νέας: *Ἴος, Ὁσία, Φορά, Ροῦς, Στοά, Νέος, Ἔθος, Δόρυ.*

15. Νννννν, ιι, ψψ, οοοο, αααα, μμμμ, ηη. Διάσημον ἐπίγραμμα.

[Ἕπεται συνέχεια]

κ. Ν. Βασ Κύπρον. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις ἐξεδόθη ὑπ' ἀρ. 1453 καὶ ὑφ' ἡμερομηνίαν 18 Ἰανουαρίου. Δὲν λαμβάνετε τὸ φύλλον τακτικῶς; —κ. Μ. Ν. Β. Πειραιᾶ. Τὸ Πρωταπριλιάτικον ἀκατάλληλον Ἀπὸ τὰ ἄλλα θὰ χρησιμοποιηθοῦν μερικά. – κ. Π. Δ. Σ. Πειραιᾶ. Ἐλάβομεν καὶ τὰ νέα. Σύμφωνοι. — κ. Ι. Α. Ο. Ἐνταῦθα. Εἰμπορεῖτε να μᾶς στείλετε ὅ,τι θέλετε, νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ σᾶς εἴπωμεν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τας εὐμενεῖς ἐκφράσεις. — Συνδρομητήν, Ἐνταῦθα. Οἱ βραβευθέντες εἰς τὸν α' διαγωνισμόν, δύνανται νὰ λαβουν μέρος καὶ εἰς β' καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους· ὁμοίως καὶ οἱ στέλλοντες Ζητήματα καὶ Ἐρωτήσεις πρὸς δημοσίευσιν. — κ. Η. Α. Σ. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθη, θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐποχὴν τοῦ τρύγου, ἂν δὲν μᾶς τύχῃ κανὲν καλλίτερον.— Καλυβίτην, Κέρκυραν. Καὶ τὸ νέον καλόν. Τὸ δημοσιεύομεν ἀνωνύμως, ἀφ' οὗ ἐπιμένετε. Ἀλλ' ὑμεῖς πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ποῖος εἶσθε.—Τακτικὸν ἀναγνώστην, Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν. κ. Γ. Ἐνταῦθα. Τώρα μάλιστα, ἴσως δημοσιευθῇ. — κ. Κ. Πασ. Λεβέτσοβαν. Ἀδύνατον νὰ δημοσιευθῇ, ἕνεκα λόγων .. διεθνῶν. Τί θέλετε νὰ τὸ κάμωμεν;—κ. Ἀγγ. Σ. Ἐνταῦθα. Ἀπεναντίας, μᾶς ὑποχρεόνετε. – κ. Μιχ. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν. — κ. Ι. Γ. Γ. Σπέτσας. Ὡραῖον ἐν τῷ συνόλῳ· ἀλλ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἔχει ἀνάγκην ἀναθεωρήσεως. Ὄδδην, Ἐνταῦθα. Εἶνε πρωτότυπον; Τὸ ἐστείλατε πρὸς δημοσίευσιν; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ μᾶς στείλετε τὸ ὄνομά σας. — Ἀνοιξιν. Ἐνταῦθα. Δὲν μᾶς ἠρώτησαν βέβαια ποῖον ἐξ ὅλων νὰ μεταφράσουν. Ἂν μᾶς ἠρώτων, θὰ ἐλέγαμεν κανέν. Ὡς πρὸς τὸ ποίημα, καὶ αὐτὸ ἀκόμη ἀτελὲς κατὰ τὴν μορφήν. Διατί ἀγαπᾶτε τόσον τὰς χασμῳδίας;—Συνδρομητῇ τῷ ἐν τῷ Ἄστει. Δυστυχῶς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως. Μὰς τὸ ὑπαγορεύει ἡ ἀνάγκη.— Πῦρ Ἐνταῦθα. Μάλιστα.—Φοιτητὴν τῆς ἰατρικῆς (καὶ ὄχι τῆς φιλολογίας), Ἐνταῦθα. Ἔτσι ἔ; — κ. Σ. Μ. Μεσολόγγιον. Ὡραῖα, ἀλλ' ἐπειδὴ νομίζομεν ὅτι θὰ γραψετε ἀκόμη ὡραιότερα, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἔμενον αἱ σελίδες σας... μυστικαί.—κ. Κ. Λαμ. Ἐνταυθα. Ὅλοι ὅσους ἀναφέρετε καὶ ἐπιθυμεῖτε εἶνε εἰς τὸν κατάλογον τῶν τακτικῶν συνεργατῶν μας· ἀλλα φυσικὰ δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύωμεν περισσότερα ἀφ' ὅσα μᾶς διδουν, καὶ με τὴν σειράν του ἕκαστον, διότι μεταξὺ αὐτῶν προτιμήσεις δὲν κάμνομεν. Ἔπειτα, τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ κυττάζετε ἰδέας καὶ ὄχι γλῶσσαν. Ἡμεῖς τοὐλάχιστον, μέσα εἰς τὸν γλωσσικὸν κυκεῶνα ποὺ εὑρέθημεν, αὐτὸ κάμνομεν. Ποτὲ δὲν εἴπομεν εἰς συνεργάτην μας: γράψε εἰς αὐτὴν τὴν γλῶσσαν ἢ εἰς ἐκείνην. Τὸ πολὺ-πολὺ νὰ συμβουλεύσωμεν κανένα ἀρχάριον στιχογράφον νὰ προτιμᾷ διὰ τοὺς στίχους του τὴν δημοτικήν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τί ὠφελεῖ; Νὰ ἠξεύρατε πόσους στίχους καὶ πόσα διηγήματα εἰς τὴν δημοτικὴν γραμμένα, φιλοξενεῖ ὁ κάλαθος τῶν ἀχρήστων! —κ. Δ. Σκ. Πρέβεζαν. Ἐδώσαμεν ἐπιστολήν, εὐχαρίστως.— Ἱστορικῶ. Ἐνταῦθα. Ἑλληνικὴ τοιαύτη δὲν ὑπάρχει. Γαλλικὴ ἀρίστη ἡ Histoire générale, νῦν μονογραφικῶς ἐκδιδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ ἱστοριογράφου Lavisse παρα τοῦ ἐκδότου Leroux. – Λιακίδην, Πειραιᾶ. Ἱστορίας Ἡρώων δὲν δημοσιεύομεν, δυστυχῶς. — Χέπα, Κάτρον Ἐλήφθη. Θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν, ἀφ οὗ τὸ ἀναγνώσωμεν.—κ. Αδ. Αδ. Ἐνταῦθα Ὅπως τὸ ἔχετε μεταφρασμένον, εἰς ἡμᾶς δὲν ἐμπνέει τίποτε.

Η ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

ΕΙΝΕ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

Τὸ καλλίτερον ποτόν, ἀνώτερον καὶ τῆς Βενεδικτίνης ἀκόμη, εἶνε ἡ

FEUILLANTINE

τὴν ὁποίαν εὑρίσκετε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. **Γεωργίου Ι. Κορνάρου,** ὁδὸς Αἰόλου παρα τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

ΒΕΓΓΑΛΙΚΑ ΦΩΤΑ

λαμπρότατα διὰ τὰς διαδηλώσεις, θὰ εὕρετε μόνον εἰς τὸ παρὰ τα Χαυτεῖα καφενεῖον ὁ «Κάτω Κόσμος».

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ καὶ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—811.